

Tisza

-Álmodó Tisza-part

Virít már a szarkaláb odahaza régen,
Ezer tücsök muzsikál most is künn a réten.
Oda járt ki a babám, mosolygott a szeme rám,
Istenem, de szép volt, Istenem, de rég volt!...
Álmodó Tisza-part, szívem-lelkem oda hajt!
Legelésző nyáj, délibábos táj, árva szívem csak
utánad fáj, fáj, fáj, fáj...
Nádfedél, faluvég, eljutok-e haza még?
Vár otthon reám az édesanyám, visszavár a
szép magyar hazám.

Hajladozó búzaföld, vadvirágos árok,
Bánatomat altatom, ha így haza járok.
Csilingelő estharang, összebúvó vadgalamb,
Istenem, de szép volt... Istenem, de rég
volt!...

Álmodó Tisza-part, szívem-lelkem oda hajt!
Legelésző nyáj, délibábos táj, árva szívem csak
utánad fáj, fáj, fáj, fáj...
Nádfedél, faluvég, eljutok-e haza még?
Vár otthon reám az édesanyám, visszavár a
szép magyar hazám.

Általmennék én a Tiszán ladikon, ladikon,
de ladikon.

Ott lakik a, ott lakik a galambom, ott lakik a
galambom.
Ott lakik a városban, a harmadik utcában,
Piros rózsza, kék nefelejcs, ibolya virít az
ablakában.

Általmennék én a Tiszán, nem merek, nem
merek, de nem merek.

Attól félek, hogy a Tiszába esek, hogy a
Tiszába esek,
Lovam hátán seje haj, félrefordul a nyereg,
A Tiszának hajjai közt elveszek, a babámé
nem lesznek.

A kanyargó Tisza partján, ott születtem,

Oda vágyik egyre vissza az én lelkem.
Pásztorsíptól hangos ott az
Árvalányhajt termő róna,
Édesebb ott a madárdal,
Kékebb az ég, hívebb a lány, szebb a rózsza.

Látlak-e még szóke Tisza füzes partja?
Kondulsz-e még csendes falum kis harangja?
Vár-e még rám az a kislány,
Fájó szívvel, ahogy írja?
Térdelek-e még előtted,
Édesanyám kakukkfűvel benőtt sírja?

Szülőföldem! Rád gondolok mindörökké,
De úgy érzem, nem látlak már soha többé!
Ha itt ér el a halálom,
Ne hagyjatok idegenbe!
A kanyargó Tisza partján
Temessetek akáclobos temetőbe!

Túl a Tiszán faragnak az ácsok,

Idehallik a fejszecsattogásuk..
Eredj lányom, kérdezd meg az ácsot,
Ad-e csókért egy kötény forgácsot?

Édesanyám huncutok az ácsok!
Méreg drágán adják a forgácsot,
Kilenc csókot meg adtam neki érte,
A tizediket ráadásul kérte.

Tisza partján mandulafa virágzik,

A virágja vízbe hull és elázik.
Terem még a mandulafa mandulát, mandulát,
Tisza partján nevelik a szép leányt.

Tisza partján jegenyefa virágzik,
A virágja vízbe hull és elázik.
Terem még a jegenyefa jegenyét, jegenyét,
Tisza partján nevelik a szép legényt.

Tisza partján mandulafa virágzik,
Mandulája vízbe hull és elázik.
Leüzenek én a vízi madárnak, madárnak,
Hozzon fel egy mandulát a babámnak.

Lement a nap a maga járásán.

Sárgarigó szól a Tisza partján.
Sárgarigó meg a fülemüle.
Szép a rózsám, hogy váljak el tőle.

Ha meghalok temetőbe visznek.
A síromra fakeresztet tesznek.
/:Jöjj ki hozzám holdvilágos este.
Úgy borulj le a sírkeresztremre.:/

Márványkőből, márványkőből van a Tisza
feneke.

Gyöngge vagy még, gyöngge vagy még babám a
szerelemre.
/:Gyöngeséged nem annyira sajnálom,
Szép vagy babám, jó vagy babám nehéz tőled
megválnom.:/

De szeretnék, de szeretnék a császárral
beszélni,
De még jobban, de még jobban a szobájába
bemenni.
/:Megmondanám a császárnak magának,
hogy lányokat is, szép asszonyokat is sorozzon
be bakának.:/

De a császár, de a császár azt írta a levélbe.
Hogy szoknyás huszár, szoknyás huszár nem
illik a seregbe.
/:Mert a lánynak 33 szoknya kell,
Szoknya mellé, jobb vállára egy jóvágású baka
kell.:/